

I den svenske strategi er der opstillet et delmål om, at udfasningen af nærmere angivne problematiske stoffer i nyproducerede varer skal foregå efter nærmere fastsatte tidsperioder. For at opnå dette delmål – altså i den svenske strategi – skal der udarbejdes EU-regler. Indtil de er på plads, skal delmålet være vejledende for industrien.

I Danmark har vi allerede givet vejledning om substitution til industrien både ved hjælp af forklassificering af en lang række stoffer og ved hjælp af computerberegninger.

Listen over uønskede stoffer, der omfatter mange af de samme stoffer, som svenskerne peger på, har sammen med effektlisten vist sig at være et effektivt instrument til substitution, idet visse stoffer nu anvendes i mindre mængder. Men jeg er enig med svenskerne i, at der skal udarbejdes EU-regler på dette område, og det er jo også præcis det, hvidbogen for alvor tager fat på.

Hvad angår tungmetaller, har Danmark som nævnt allerede valgt at gå videre med regulering af bly. Jeg vil også nævne, at Danmark og Sverige som de eneste lande i verden for flere år siden indførte et bredt dækkende forbud mod kviksølv i produkter. Så der er ikke så meget nyt i den svenske kemikaliepolitik på det her område.

En del af den svenske strategi er, at der skal udarbejdes 100 kvalitetskriterier inden udgangen af 2010. I Danmark fokuserer vi ikke så meget på selve antallet, men Miljøstyrelsen udarbejder løbende de kvalitetskriterier, bidragsværdier for luft, jord og vand, som er relevante på grund af jordforurening eller stoffernes udslip fra industrien til miljøet. På nuværende tidspunkt findes knap 500 sådanne værdier.

Jeg er naturligvis enig med forslagsstillerne i, at kvalitetskriterier og bidragsværdier er vigtige. Miljøstyrelsen arbejder i øjeblikket på at opdatere metoder og procedurer for fastsættelsen af disse værdier, idet man bl.a. vil sikre, at hensyntagen til særlige risikogrupper, f.eks. børn, mere systematisk bliver indarbejdet.

For netop at beskytte de særlig udsatte grupper som børn og gravide har Miljøstyrelsen gennemgået den eksisterende dokumentation, så vi nu har et bedre grundlag for den fremtidige regulering. Dette gælder både ved udvikling af ovennævnte kvalitetskriterier, ved risikovurdering og ved regulering af enkelte kemikalier.

Husk på, at en væsentlig del af grundlaget for Danmarks gennemslagskraft på kemikalieområ-

det er, at der er et solidt, fagligt grundlag for reguleringen. Det er særdeles vigtigt, at der er fokus på kemikalieområdet, og vi skal fortsat prioritere indsatsen på dette område, såvel nationalt som i EU og på globalt plan.

Som sagt mener jeg ikke, det er relevant på nuværende tidspunkt at lave generelle danske forbud eller afviklingsplaner for kemiske stoffer i dansk producerede varer. For at opnå en reel positiv miljø- og sundhedseffekt vil regeringen arbejde for, at generelle frister fastsættes enten i EU-regi eller globalt.

På den baggrund kan vi, uanset vores sympati med formålet, ikke støtte gennemførelse af beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Har jeg forstået ministeren rigtigt, og kan han bekræfte, at hans tale havde den konklusion: Vi kan intet, vi vil intet – heller ikke, når det gælder børn og kvinder. Vi må vente, til EU gør noget. Når det drejer sig om børns vådservietter, boblebad, shampoo og lignende ting, så lad os vente, lad os vente. Kommer tid, kommer råd. Er det korrekt opfattet? Eller betyder den øgede bevågenhed om disse spørgsmål, at regeringen vil gøre et eller andet?

(Kort bemærkning).

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Der er ingen tvivl om, at en misforståelse kan være total. Der er så lidt her i menneskelivet, der er totalt, men hr. Kolstrups misforståelse er total.

Jeg mener, det er et helt forkert billede at give af regeringen. Vi har prioriteret dette område meget højt, og vi er sammen med svenskerne blandt de meget få lande i verden, som har presset på for denne dagsorden. Vi vil blive ved med at presse på, og vi bliver også ved med at tage nationale danske initiativer.

Men det, der for alvor batter, er, når en stor gruppe lande går sammen, f.eks. at det største marked i verden samarbejder om at give regler. Vi bruger såvel vores nationale indsats som indsatsen i EU som afsæt for globale regler, som det senest er sket med den vellykkede vedtagelse af POP-konventionen, altså konventionen om de persistente organiske forureningsstoffer. Så jeg må sige, at det er en total misforståelse af regeringens hensigter.

Så må jeg i øvrigt sige, at hr. Kolstrup jo har en væsentlig del af æren for meget af det, vi laver, fordi han er med i det flertal, der gennemgå-